

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

svátek Křtu Páně
10. leden 2016
číslo 2.
ročník XI.

Když byl Pán Ježíš pokřtěn, otevřelo se nebe, objevil se nad ním Duch Svatý jako holubice a ozval se hlas Otce: „To je můj milovaný Syn, v něm jsem si zalíbil." (Srov. Mt 3,16-17)

1. čtení: Iz 40,1-5.9-11 2. čtení: Tit 2,11-14; 3,4-7
Ev.: Lk 3,15-16.21-22

Žl 104 **Veleb, duše má, Hospodina!**

KŘEST JANŮV a KŘEST SVÁTOSTNÝ

Život Ježíše Krista byl dlouhou dobu spojen s životem jeho vrstevníka Jana Křtitele. Jejich první setkání se událo, jak zaznamenává Písmo, při návštěvě Panny Marie, která spěchala ke své příbuzné Alžbětě, aby jí posloužila při narození dítěte.

Když pak oba dorostli v muže, jde Ježíš - Bohočlověk až tak daleko, že se nechává od Jana pokřtít. Ježíš žádal od Jana to, co jako Boží Syn vůbec nepotřeboval - křest, a to i přesto, že Jan se nepovažuje za toho hodna. (*... nejsem hoden, abych se sklonil a rozvázal řemínek jeho obuvi.* Mt 1,7)

Každý lidský hřích už od Adama způsobuje nekonečnou urážku nekonečného Božího majestátu. A tuto urážku nemohl usmířit žádný člověk. Každý člověk potřebuje Boží milost a odpuštění. Jen dva z lidstva nepatří k hříšnému „kmenu", který potřebuje očištění a uzdravení: Boží Syn a z jeho zásluh omilostněná Bohorodička Panna Maria.

U řeky Jordánu se proto Ježíš pokorně zařazuje mezi hříšné lidstvo, aby nás zachránil před utonutím v kalném proudu hříchu. Vždyť jen pro splnění tohoto úkolu přišel na zem, stal se člověkem a ve všem se nám podobal, kromě hříchu.

U Jordánu svým křtem vodou otevřel Ježíš lidem cestu k vyššímu a hodnotnějšímu úkonu v dějinách spásy člověka - ke křtu svátostnému. Ten je branou, která otevírá přístup k ostatním šesti svátostem. Tímto křtem jsme osvobozeni od hříchu, který má původ už u našich praotců v ráji, stejně jako následně od všech hříchů osobních. Křtem se stáváme opravdovými Božími dětmi, údy Kristovými, jsme přivtěleni k církvi a jejímu poslání zvěstovat světu evangelium. Máme žít jako Boží děti podle slibu daného při přijetí křtu, a takto odpovědět na veliký dar Boží, dar milosrdenství a odpuštění.

Je přirozené, že pro některé je tento ideál něčím vzdáleným a těžkým, proto jej nepřijímají, nebo alespoň odkládají. Ale co hodnotného je v životě lehké? Nic velkého není zadarmo. Jen na okraj. Patronem těchto lidí může být císař Konstantin Veliký, osobnost známá udělením „Dekretu milánského" roku 313, kterým dal svobodu křesťanům, změnil dějiny Římské říše, kterou uvedl pod korouhev kříže Kristova.

Při své víře a věrnosti církvi se dal pokřtít až na smrtelném loži. Obával se totiž, že by neuchoval křestní milost, s níž chtěl ze světa odejít. Zemřel druhého dne po přijetí křtu ve věku 63 let.

Velmi důležité poznání, spojené s Ježíšovým křtem u Jordánu si můžeme odnést do života. Vypráví o tom svatý Lukáš: když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe a Duch Svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: *„Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil."* (Lk 3,21-22)

Dvě základní pravdy víry jsou v této události obsaženy. Předně sdělení že jeden Bůh je ve třech osobách, jako Otec, Syn a Duch Svatý (jako hlas, jako holubice a v samotné podstatě Ježíše). A druhá pravda? Sám Bůh ohlašuje, že Ježíš je opravdu Bůh - Boží Syn. Svatopisci nám sdělují pravdu o Bohu, my ji pokorně přijímáme, neboť jen ona vede jistě do Božího království do náruče samé Nejsvětější Trojice a to v blaženém trvání po celou věčnost.

(P. Antonín Pospíšil)

KŘEST je nejkrásnějším a nejvelkolepějším z Božích darů. Nazýváme ho darem, milostí, pomazáním, osvícením, šatem neporušitelnosti, koupelí obnovy, pečetí a vším, co je nejcennější. Dar, protože je dán těm, kteří nic nepřinášejí; milost, protože je udělován viníkům; křest, protože hřích je pohřben do vody; pomazání, protože je svatý a královský (takoví jsou ti, kdo jsou pomazáni); osvícení, protože je oslnivým světlem; šat, protože zakrývá naši hanbu; koupel, protože nás omývá; pečeť, protože nás chrání a je znamením Boží svrchovanosti."

(Sv. Řehoř Naziánský)

KOUTEK PRO DĚTI

15. A co máme dělat my?

„Děti, dnes se dáme do úklidu, za chvíli budou Vánoce!" Už jste slyšeli maminku něco takového říkat? (...) Možná byste raději slyšeli, že zavelí: „Dáme se do pečení cukroví," ale nedá se nic dělat. Bude se uklízet. „Proč se musí uklízet?" mračí se malý Jeník. A co myslíš ty? (...)

To se ví, že by Vánoce začaly i bez naší práce. Ale kdybychom se na ně nepřipravili, asi by se nám moc nelíbily. Prázdná lednička, žádné dobroty, špína i na kuchyňském stole, ušmudlané oblečení. Takhle se přece na žádné oslavy nikdo nechystá. Představ si, že by u vás zazvonil telefon. Maminka by úžasem vykulila oči, protože by se jí ve sluchátku představil jeden slavný herec. Řekl by jí, že k vám chce zítra přijít na oběd. No to by bylo běhání a shánění. Ale o Vánocích má přijít někdo mnohem důležitější než všichni prezidenti, fotbalisti, hokejisti a zpěváci dohromady. Kdo je to? (...)

Už Jan Křtitel na poušti povzbuzoval všecky lidi, aby se na příchod Pána Ježíše pořádně připravili. Říkal jim, že přijde Syn Boží, pro kterého je nejdůležitější, když slyší, jak si lidé říkají třeba: „Ukaž, já ti pomohu," nebo „Co ode mne potřebuješ?" nebo „Mám tě rád a chci ti něco darovat." Pro Božího Syna si každý připraví ve svém domě místo tím, když dělá dobré skutky a často se modlí. Podle vůně v domě poznáme, co se v kuchyni vaří nebo peče, a hrneme se ke stolu. Ale Pán Ježíš podle vůně v domě pozná, kdo se modlí často a rád a kdo to dělá jen z povinnosti a donucení - to je pro něj jako připálená omáčka. Nedá se použít. A když se v domě dokonce zpívá nebo nacvičuje zpěv nebo muzika na vánoční vystoupení, třeba při mši svaté, to je jako vůně opravdického dortu - bez něj žádná pořádná slavnost ani nemůže být.

Jan Křtitel si s Pánem Ježíšem opravdu rozuměl. Nejen proto, že byli příbuzní - bratranci, ale hlavně proto, že oba společně ukazovali lidem, jak je důležité přestat dělat zlé věci a víc pomáhat lidem kolem sebe, modlit se za ně a nebýt sobecký. Třeba můžeš přiběhnout za dědečkem, jen tak ho pozdravit a zeptat se, jak se má, pomoct, když má maminka plné ruce práce, postarat se o mladšího sourozence. Nebo zajít za nemocnou babičkou a něco veselého jí povyprávět. Možná se spolužákovi ve škole nedaří zvládat písmenka a potřebuje povzbudit, taky pan farář ve všední den by určitě přivítal ochotného ministranta. A zkus se nerozčilovat, když se druzí nesnaží tolik jako ty. Není důležité, co druhý nedělá, ale je důležité, co děláš ty.

Aktivita: Se staršími sourozenci nebo podle knížky zkus vyrobit nějaké pěkné přání nebo vánoční ozdoby. Třeba ježečky ze staniolu. Pak si vyber člověka, kterému budeš v tomto týdnu denně pomáhat a modlit se za něho. A těsně před Vánoci mu svůj dárek předej.

Modlitba: Pane Ježíši, já nestihnu ani pořádně pomáhat doma mamince. Proto ti moc děkuji, že ty pomáháš úplně každému, že se na nás těšíš a že se raduješ, když se na tvůj příchod připravujeme. Ať se ti u nás líbí. Amen.

Církev se směje

Jedna paní dostane papouška, který je ale velmi nevychovaný, mluví sprostě, nadává a uráží. Té dámě pořád opakuje: „Chcípni, ty stará čarodějnice! Chcípni, ty stará čarodějnice!" Paní se ho snaží všemožně převychovat, ale bezvýsledně. Svěří se s tím svému zpovědníkovi. Otec jí poradí: „Paní, já bych měl řešení vašeho problému. Mám ve své komůrce velmi zbožného papouška, který recituje ranní chvály, večerní chvály a někdy i přímluvné modlitby. Půjčím vám ho, posaďte ho vedle toho svého, třeba na něj bude mít blahodárný vliv..." Jak řekli, tak udělali. Za několik dní přijde paní zase do zpovědnice. „Tak jak se mají naši opeřenci?" ptá se farář. Paní na to: „Katastrofa, otče..." „Jak to, co se děje?" „Právě že nic. Můj papoušek dál neochvějně opakuje: ‚Chcípni, ty stará čarodějnice!'" „Cože? A co říká ten můj?" „Odpovídá mu: ‚Prosíme tě, vyslyš nás!'"

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 10. 1. do 17. 1. 2016

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 10. 1. **KŘTU PÁNĚ**	**Hustopeče**	**8:00**	Za † Jana a Zdenku Vránovy, živou a † rodinu
	Černotín	**9:30**	Za † Petra Šnejdrlu a živou a † rodinu
	Bělotín	**11:00**	Na úmysl dárce
Pondělí 11. 1. *ct. Marie Elekta*	**Špičky**	**16:30**	*Volná intence*
Středa 13. 1. *Sv. Hilarius z Poitiers*	**Černotín**	**16:30**	Na poděkování za přijatá dobrodiní s prosbou o další pomoc
Pátek 15. 1. *sv. Maur*	**Hustopeče**	**16:30**	Za † Roberta Frydrycha a manželku, za Marii a Jana Urbišovy, rodinu Zálešákovu a dvo
			Za † Jana Škodu, rodiče a dvo
Sobota 16. 1. *sv. Marcel I.*	**Černotín**	**17:00**	Za † Václava Cagaše, dvoje prarodiče a živou rodinu
Neděle 17. 1. **2. neděle v mezidobí**	**Hustopeče**	**8:00**	Za živou a † rodin Hynčicovu, Hajdovu, Filipkovu a dvo
	Špičky	**9:30**	*Volná intence*
	Bělotín	**11:00**	Za Annu a Jana Němečkovy, dceru a syna

Ohlášky:

❄ Modlitební společenství bude v pátek 15. ledna od 17:30 do 19:30 h. na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**
Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.